

går genom månklotets medelpunkt; denna rörelse fortgår med en ytterlig långsamhet; den tid, som förflyter mellan en stjernas tvänne successiva uppgångar, är i det närmaste lika med 27 dagar 8 timmar, så att stjernornas synbara rörelsehastighet, äfven för dem som röra sig i eqvatorial-bältet, ej är större än den vi iakttaga hos polstjernan. Hvilken långsamhet vid sidan af den hastighet i rörelse stjernorna visa oss, der tolf timmar äro dem tillräckliga för att genomlöpa en hel hemisfer!

Solens rörelse är ännu långsammare. Då man på Jupiter med *blotta ögat* kan följa skuggornas rörelse, tyckes deremot på månen allt vara stillastående. Allt försiggår der långsamt, så att man t. ex. från spetsen af det vackra berget Aristillus, beläget vester om Regnhafvet, kan se solen ännu tio minuter efter hennes nedgång. Om man uppstiger på berget Clavius (58° sydlig latitud, 15° ostlig longitud), ett ringberg om 23,880 fots höjd och 765,000 fots vidd, skall man se huru slättlandet så småningom insvepes i skuggor, medan man sjelf befinner sig i det fulla solljuset. Hos månens invånare går solen upp blott en gång i månaden; de hafva derföre femton gånger längre dagar och nätter än vi.

Fjorton dagars dag och fjorton dagars natt, se der ett något långsamt dygn med långsamma vexlingar, när man jemför dem med våra vanor på jorden. Emellertid gäller det som en regel för drabanterna: långa dagar och långa nätter. Huru skulle vi finna det, om vi befunno oss på Urani åttonde drabant, hvars dygn varar tre och en half månad? Huru skulle vi finna det, om vi förflyttade oss till Saturni ring, som under trettio år ej räknar mer än en dag och en natt? Hvilken olikhet mellan våra lefnadsvilkor och vilkoren för lifvet på dessa verldar! Hvilken skiljaktighet i organismens elementer och funktioner! Hvem vet? Måhända tiden på dessa hemlighetsfulla ringar,